

ויאכל ושפן וכסה, בראיו להאליה הכמו הדבר, ואכליו ממן דלמדיי כסוי בשחט ונזנחא ערפא, הכא מודה, דשמיטא מיימא בעינן, דגמר שפיכה שפיקה משחטוי מוך, והתם שמיטה כתיב, בפרק כסוי הלם (טו). השוחט וצריך לרם חייב לבסות. ולא יעשה ממת לרבו (לקמן פה). כיצד הוא עושה. ויהא פטור מן הכסוי, או נדחה. מונקן, או עוקרין. עוקר סימנים